

ΕΠΙ ΤΩ: ΘΑΝΑΤΩ: ΤΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

Δὲν ἀπέθανεν ὁπότεν ἔκαιεν εἰς τὴν Μεθώνν
 Ἕνα στόλον μετὰ κρότου
 Καὶ δὲν ἔλαβε τὴν τέφραν τῆς πυρᾶς λευκὴν συνδόνν
 Οὐδ' ὡς ξυλοκράββατόν του στέλεχος ἑνὸς δικροῦτου.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἐσχάτην ὥραν πόσνν ἔδειξεν ἀνδρείαν!
 Πρὸς τὸν θάνατον ἐστράφη
 Καὶ τοῦ Χάρωνος τὸ πλοῖον εἶδε μ' ὅσνν ἀφοβίαν
 Ἔβλεπεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἐχθρῶν πυκνὰ τὰ σκάφη.

Τὸν ἀγαπητὸν μονάρχην εἰς τὰ ἔσχατά του πλέον
 Μὲ καρδίας εἶδε πόνον·
 Τοὺς υἱοὺς του καὶ τὸ ἔθνος τὸν ἐσύστησεν ἐκπνέων
 Καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν χεῖρα ἥτις ἔπλασε τὸν θρόνον.

Εἰς τὰς Πάτρας ὅταν πρώτην ναυμαχίαν ἐπεχειρεῖ
 Φοβερὰν ἐκ τοῦ συστάδην
 Καὶ μετέβαλλον αἱ βόμβαι τοῦ πολεμικοῦ Ταχίρη
 Τὴν αὐγὴν εἰς νύκτα μαύρην καὶ τὸν οὐρανὸν εἰς ἄδην,

Ἄντεστάθη αὐτὸς μόνος καὶ μ' ἐν σκάφος εἰς τρεῖς στόλους
 Κ' εἰς δειλὰς φωνὰς μὴ κλίνων
 Καὶ μὲ χάλκινον τρομβόνι ἀπειλῶν τοὺς φίλους ὅλους
 Καὶ μὲ χεῖρα ῥωμαλεὰν τὸ πηδάλιον εὐθύνων.

Τώρα κεῖται... Γεγραμμένοι πόσαι ἡμιθέου πράξεις
 Εἰς τὸ μέγα μέτωπόν του!
 ὦ ἐχθρὲ, χωρὶς νὰ τρέμης, τώρα μόνον νὰ κυττάξης,
 Τώρα μόνον κατὰ πρόωτον δύνασαι τὸ πρόσωπόν του.

Θάπτεσαι εἰς τὴν ἀκτὴν μας, ἔς τὸ τεθρυλημένον μνηῖμα
 Τοῦ λαμπροῦ Θεμιστοκλέους
 Κ' ἡ σκιά σου θέλει βλέπει μὲ χαρὰν τὸ λευκὸν κύμα
 Στάδιον τοῦ ἰδικοῦ σου καὶ τοῦ ἰδικοῦ του κλέους.

Γλύψατε εἰς τὸ μνημεῖον, ποῦ θὰ κρύψῃ τὰ ὀσῆα του,
 Ἐχθρικὰ ἑκατὸν πλοῖα
 Εἰς τὴν πρύμνην του δεμένα καὶ μὲ τὴν σημαίαν κάτου
 Κ' εἰς τοὺς πόδας του ἄς κλαίουν καὶ ἡ Ἀφρικὴ κι' Ἀσία

ΠΑΝΑΓΙΩΓΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

ΔΗΜΩΔΕΣ ΑΣΜΑ

Εἰς τοῦ Γέροντα τὸν κάθο
 Καραντι κάνει μεγάλο.
 Μιὰ φεργάδα βόλτα βόλτα
 Φοβερίζει τὰ μπουρλότα.
 Μπουρλότο τῆς μολήσανε
 Ἐστὴν πρύμνη καὶ τὸ σβύσανε.
 Ἄλλο ἕνα τῆς μολάρουν
 Καὶ ἔτῃν μπάντα τὴν τραχάρουν
 Ἐπῆρ' ὁ τζιμπχανές φωτιά

Καὶ φοθηθῆκαν τὰ σκυλιά.
 «Μπρ' ἀπόψε θὰ μᾶς κάψουνε,
 Καὶ σκλάβους θὰ μᾶς πιάσουνε.»
 Χάιντε ἡγιά σου μωρ' ναβέτα,
 Ποῦκαμες ταῖς μπάλαις νέτα.
 Νάταν δυὸ σὰν τὸν Μιαούλη
 Καίγαν τὴν ἀρμάδα οὔλη.
 Νάταν ἄλλη μία ναβέτα,
 Κάναν τὴν ἀρμάδα νέτα.